

Koordinacja elementów planu i profilu drogi

Nałożenie odcinka krzywoliniowego w planie na łuk wypukły w profilu podłużnym tak, aby:

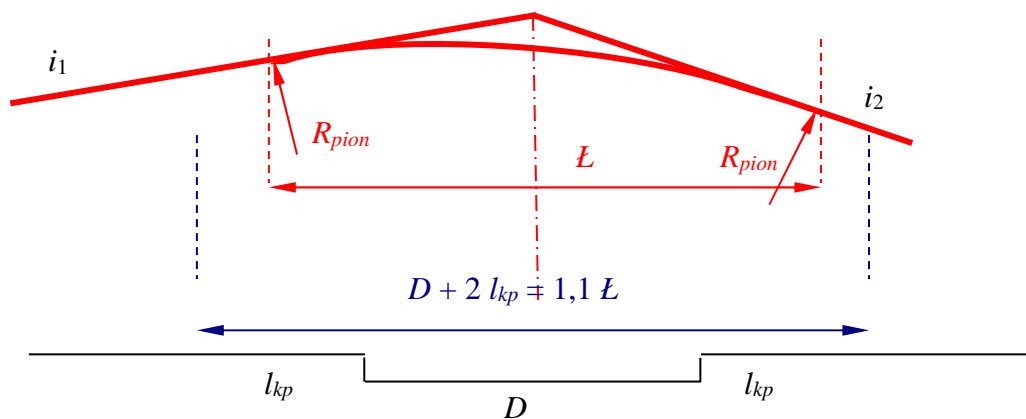
- Długość elementu krzywoliniowego w planie (łuku kołowego z krzywymi przejściowymi) była większa od długości łuku wypukłego o około 10%.

Długość łuku pionowego \mathcal{L} oblicza się z klasycznego wzoru, uwzględniając małe wartości kątów:

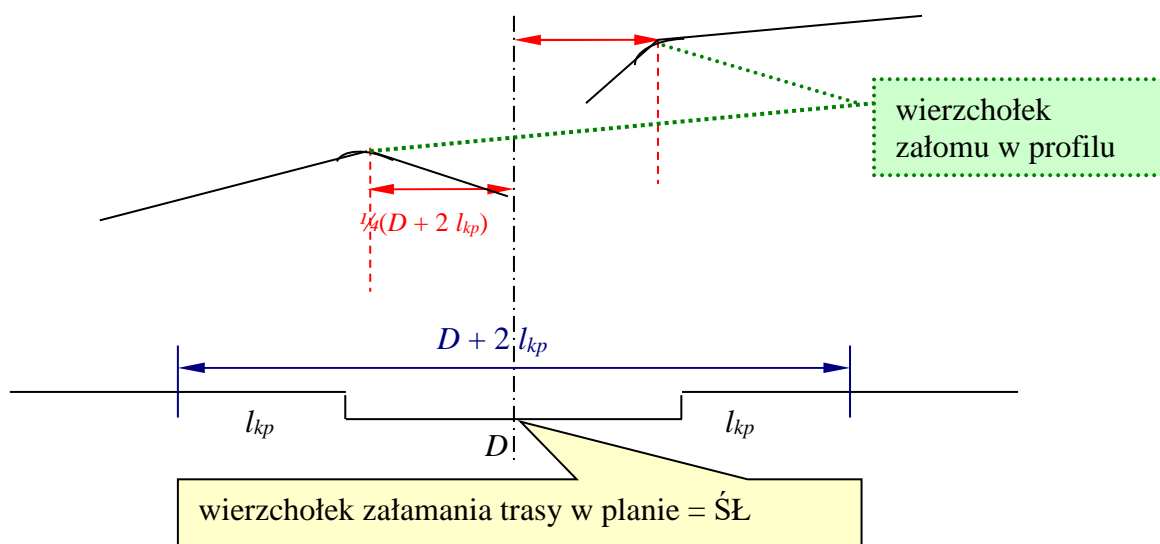
$$\mathcal{L} = R_{pion} (i_1 + i_2) \text{ [m]}$$

gdzie: i_1 i i_2 – pochylenia podłużne, podawane w ułamku dziesiętnym, znak „+” – stosuje się dla pochyłeń odwrotnych, a znak „-” – dla pochyłeń jednakowego kierunku, tj. obydwu pochylenia,

R_{pion} – promień łuku pionowego, [m].

- Wzajemne przesunięcie wierzchołków załamań trasy w planie i profilu podłużnym nie było większe od 1/4 długości odcinka krzywoliniowego w planie (łuku kołowego z krzywymi przejściowymi).

- Zmiana kierunku trasy od początku krzywej w planie do najwyższego punktu łuku wypukłego była większa od 3° .